

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 8. maja 2014. god.
Br.ref.:RK578/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI145/13

Podnosilac

Kosovska agencija za privatizaciju

**Ocena ustavnosti rešenja Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda
Republike Kosovo br. AC-II-12-0120 od 20. juna 2013. god.**

Podnosilac takođe zahteva uvođenje privremene mere.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Kosovska agencija za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP), zastupljena od strane g. Gani Ademi.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda (u daljem tekstu: PKVS) za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju Republike Kosovo (u daljem tekstu: KAP) br. AC-II-12-0120, od 20. juna 2013 god., koje je podnosiocu zahteva dostavljeno 24. juna 2013. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je zahtev za ocenu ustavnosti rešenja Žalbenog veća PKVS br. AC-II-12-0120, od 20. juna 2013. god.
4. Podnosilac zahteva tvrdi, da je rešenje Žalbenog veća PKVS za pitanja koja se odnose na KAP povredilo njegova prava garantovana Ustavom, odnosno, članova 31 [Pravo na Pravični i Nepristrasno Suđenje], 102 stav 3 [Opšta Načela Sudskog Sistema] Ustava kao i član 6 Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama (u daljem tekstu: EKLJP).
5. Podnosilac zahteva od Ustavnog suda Kosova zahteva uvođenje privremene mere " *zabrane izvršenja presude AC-II-12-0120 od 20.06.2013. god., Posebne komore Vrhovnog suda Kosova sve dok sud ne odluči meritorno prema zahtevu podnetog od strane Kosovske agencije za privatizaciju, u skladu sa članom 55. tačka 4. Pravilnika o radu Ustavnog suda Kosova.*"

Pravni osnov

6. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 u vezi sa članom 21.4 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 27 Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo, br. 03/L-121, (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 54, 55 i 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

7. Dana 10. septembra 2013. god., podnosilac je podneo zahtev Sudu.
8. Dana 24. septembra 2013. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI145/13 imenovao sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca, istog dana predsednik je odlukom br. KSH. KI145/13 imenovao članove Veća za razmatranje u sastavu sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Arta Rama-Hajrizi.
9. Dana 6. novembra 2013. god., Sud je obavestio podnosioca zahteva i PKVS za pitanja koja se odnose na KAP o upisu zahteva pod br. KI145/13.
10. Dana 24. marta 2014. god., nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu u punom sastavu za neprihvatljivost zahteva.

11. Istovremeno, Veće za razmatranje je predložilo sudu u punom sastavu da odbije zahtev podnosioca za privremenu meru, uz obrazloženje da ista nije priložila nikakav ubedljiv dokaz koji bi opravdao uvođenje privremene mere kao neophodne da bi se izbegla neka nenadoknativa šteta, ili dokaz da je takva mera od javnog interesa.

Pregled činjenica

12. Katastarsku parcelu br. 1976 od 1.19,00 ha upisanu u posedovni list br. 144 KZ Ladrovac, je Sokol M. Bibaj (u daljem tekstu: S.B.) nasledio od svojih predaka. Pomenuta parcela je do 1963. godine bila upisana u katastarskim knjigama u vlasništvu S.B., kada je Skupština opštine Mališevo, odnosno Upravna komisija, rešenjem br. 1721 od 25. decembra 1963. god., S.B. proglasila samovlasnim uzurpatorom gorespomenute parcele i na osnovu ovog rešenja izbrisala S.B. iz javnih katastarskih knjiga kao vlasnika sporne nepokretnosti.
13. Neutvrđenog datuma poljoprivredno preduzeće „MIRUSHA“ iz Mališeva je upisano u katastarskim knjigama kao vlasnik sporne parcele.
14. Dana 15. avgusta 1969. god., odlukom br. 9835 Upravna komisija Skupštine opštine Suva Reka (pravni naslednik Skupština opština Mališevo) rešavajući po žalbi S.B. izjavljenoj na rešenje br. 1721 od 25. decembra 1963. god., ukida rešenje br. 1721 na osnovu koje je S.B. proglašen za samovlasnog uzurparora pomenute nepokretnosti i samim tim priznaje pravo svojine S.B. na spornu nepokretnost.
15. Dana 28. marta 2001. god., S.B., odnosno njegov pravni zastupnik, podnosi tužbu Opštinskom sudu u Mališevu za utvrđivanje svojine protiv prvotuzene opštine Mališevo i drugotuzene poljoprivrednog preduzeća „MIRUSHA“ iz Mališeva tražeći da se utvrdi da je on vlasnik katastarske parcele br. 1976 od 1.19,00 ha upisane u posedovni list br. 144 KZ Ladrovac. Podnosilac zahteva, odnosno KAP, navodi da je vlasnik sporne parcele prema katastarskim knjigama poljoprivrednog preduzeća „MIRUSHA“ iz Mališeva. Podnosilac zahteva se u ovoj tužbi oglašava kao pravni zastupnik poljoprivrednog preduzeća „MIRUSHA“ iz Mališeva.
16. Dana 20. aprila 2001. god., rešenjem C. Br. 28/01 Opštinski sud u Mališevu se proglašava nenadležnim.
17. Dana 25. novembra 2005. god., PKVS za pitanja koja se odnose na KAP, rešavajući po tužbi S.B. donosi rešenje br. SCC-05-0010 u kome se tužba prosleđuje Opštinskom sudu u Mališevu.
18. Dana 13. aprila 2006. god., presudom C. br. 20/2006 Opštinski sud u Mališevu usvaja tužbeni zahtev S.B. kao osnovan i utvrđuje da je S.B. vlasnik katastarske parcele br. 134 i 797 u ukupnoj površini od 1.19,00 ha upisane u posedovni list br. 62 KZ Ladrovac, dok se Direkcija za katastar, geodeziju i imovinu SO Mališevo obavezuje da pomenutu parcelu upiše u katastarskim knjigama na ime S.B.

19. Dana 13. juna 2006. god., podnosilac zahteva i opština Mališevo ulažu žalbu protiv presude C. br. 20/2006 Opštinskog suda u Mališevu.
20. Dana 1. septembra 2006. god., rešenjem C. br. 20/2006 Opštinski sud u Mališevu je preinačio presudu C. br. 20/2006 od 13. aprila 2006. god., na način da je u stavu 2 izreke umesto katastarskih parcela br. 134 i 797 naveo parcelu br. 1976, i umesto posedovnog lista br. 62 naveo je br. 144.
21. Dana 16. maja 2007. god., Sudsko veće PKVS, rešavajući po žalbi podnosioca zahteva i opštine Mališevo, rešenjem SCA-06-006 usvaja žalbu, ukida presudu Opštinskog suda u Mališevu, C. br. 20/2006 od 13. aprila 2006. god., i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.
22. Dana 4. decembra 2009. god., Opštinski sud u Mališevu je doneo presudu C. br. 149/2007 na osnovu koje je usvojen tužbeni zahtev S.B. kao osnovan i utvrđuje da je S.B. vlasnik katasarske parcele br. 1976 upisane u posedovni list br. 144 KZ Landrovac. Ovom presudom se takođe obavezuje Direkcija za katastar, geodeziju i imovinu SO Mališevo da pomenutu parcelu upiše u katastarskim knjigama na ime S.B. Podnosiocu zahteva, ova presuda je dostavljena 30. decembra. 2009. god.
23. Dana 1. marta 2010. god., podnosilac zahteva ulaže žalbu PKVS protiv presude Opštinskog suda u Mališevu C. br. 149/2007 od 04. decembra 2009. godine.
24. Dana 20. juna 2013. god., rešenjem AC-II.-12-0120, Žalbeno veće PKVS odbacuje žalbu podnosioca zahteva protiv presude Opštinskog suda u Mališevu, C. br. 149/2007, kao neblagovremenu uz obrazloženje da:

“Tužena je primila pobijanu presudu 30. decembra 2009. godine, dok je žalbu protiv presude uložila 01. marta 2010. godine, što znači 61 dan nakon što je tužena primila pobijanu presudu. Na osnovu člana 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4, primenjene u vreme donošenja pobijanog presude, i u vreme ulaganja žalbe, „u roku od (30) dana od donošenja odluke, stranka može uložiti žalbu pred Žalbenim većem radi razmatranja jedne takve odluke.”
25. Dana 25. juna 2013. god., podnosilac zahteva predaje Žalbenom veću PKVS zahtev za ispravljanje računanja vremenskog roka u rešenju Žalbenog veća PKVS. KPA navodi:

“Kosovska agencija za privatizaciju smatra da je Žalbeno veće pogrešno izračunalo rok za ulaganje žalbe od strane KAP protiv presude Opštinskog suda u Mališevu, pod brojem C.br.149/07, od 04.12.2009. godine, koja je u suprotnosti sa odredbom člana 20.2 Administrativnog uputstva UNMIK-a 2008/6, kao i sa pravnom poukom datom u presudi C.br. 149/07 od 04.12.2009. godine.”
26. Dana 27. avgusta 2013. god., rešenjem AC-II.-12-0120, Žalbeno veće PKVS odbacuje zahtev podnosioca kao neprihvatljiv uz obrazloženje:

“Kada je žalba odbačena kao neblagovremena, računanje roka je bilo u skladu sa Uredbom UNMIK-a 2008/4, kao najvišeg akta u hijerarhiji zakonskih akata, a ne u skladu sa Administrativnim uputstvom 2008/6, koje predstavlja niži akt od pomenute Uredbe. Na osnovu ove Uredbe zakonski rok za ulaganje žalbe je 30 dana, dok je žalba uložena nakon ovog roka.

Neosporna je činjenica da je ova nadležnost za suđenje u prvom stepenu preneto od strane Posebne komore na Opštinski sud u Mališevu. Prenošenje nadležnosti Komora vrši unutar svojih nadležnosti, koje su uređene Uredba 2008/4. Na osnovu ove Uredbe, rok za ulaganje žalbe je 30 dana, i ne može se ostalim sudovima preneti veća nadležnost, što znači ni zakonski rok od 30 dana. Administrativno uputstvo 2008/6 zaista predviđa rok od dva meseca, protiv odluka opštinskih sudova, ali je konkretna nadležnost preneti od strane Komore, a Komora ne može da prenese veću nadležnost nego što to ima sama. Kao drugo, taj rok za ulaganje žalbe je u suprotnosti sa rokom od 30 dana utvrđenim na osnovu Uredbe, koja je na osnovu važećih kriterijuma na nivou zakona, dok je Administrativno uputstvo podzakonski akt, koji ne može biti u suprotnosti sa zakonom, u ovom slučaju sa Uredbom.”

Navodi podnosioca

27. Podnosilac zahteva tvrdi da su sudski organi, odnosno Žalbeno veće PKVS (odlukama ASC-II-12-0120 od 20. juna 2013. god., i AC-II-12-0120 od 27. avgusta 2013. god.) povredili prava iz člana 102.3 [OPŠTA NAČELA SUDSKOG SISTEMA] I člana 31 [PRAVO NA PRAVIČNO I NEPRISTRASNO SUĐENJE] Ustava Kosova, kao i prava iz člana 6 EKLJP.

28. Podnosilac zahteva tvrdi da je:

“rešenje AC-II-12-0120 od 20.06.2013. god., kao i rešenje AC-II-12-0120 od 27.08.2013.god., donete na osnovu pogrešne primene materijalnog prava. Žalbeno veće Posebne komore pogrešno je primenilo član 9.5. UREDBE/UNMIK – a br. 2008/4 kada je odbacilo žalbu KAP – a izjavljenu protiv presude Opštinskog suda u Mališevu C. br. 149/07 od 04.09.2009. god., kao neprihvatljivu, zbog činjenice što se ovom odredbom predviđa rok od 30 dana za izjavljivanje žalbe u Žalbenom veću protiv odluka donetih od strane Sudskog veća Posebne komore.”

29. Podnosilac zahteva posebno tvrdi da je:

*“Rešenje AC-II-12-0120 sadrži bitne povrede odredaba parničnog postupka propisanih u članu 160. u vezi sa članom 169. ZPP, Zakon br. 03/L – 006, zbog činjenice što je sud u pravnoj pouci datoj u presudi C. br. 149/2007 od 04.12.2009. god., odredio rok od 60 dana za izjavljivanje žalbe protiv presude. Član 169. ZPP predviđa: „**Sud je vezan za njenu presudu od trenutka njenog donošenja**“, dok presuda deluje na stranku od dana prijema iste. Dakle, stranka ne može biti oštećena ili lišena prava garantovanog zakonom zbog povrede zakona ili pogrešnog tumačenja od strane suda. Na osnovu spisa predmeta, nije sporna činjenica da je žalba*

KAP – a izjavljena u roku navedenog u pravnoj pouci za izjavljivanje žalbe i u skladu sa zakonom na snazi o izjavljivanju žalbe protiv presude. ”

30. Podnosilac nadalje zahteva:

“Putem ovog zahteva, Kosovska agencija za privatizaciju zahteva od Ustavnog suda Kosova da donese presudu kojom će ovaj zahtev proglasiti prihvatljivim, dok će poništiti presudu br. AC-II-12-0120 od 20.06.2013. god., i presudu br. AC-II-12-0120 od 27.08.2013. god., koje su donete od strane Posebne komore Vrhovnog suda Kosova. ”

31. Podnosilac zahteva takođe od Suda traži:

“odredjivanje privremene mere zabrane izvršenja presude AC-II-12-0120 od 20.06.2013. god., Posebne komore Vrhovnog suda Kosova sve dok sud ne odluči meritorno prema zahtevu podnetog od strane Kosovske agencije za privatizaciju, u skladu sa članom 55. tačka 4. Pravilnika o radu Ustavnog suda Kosova.“

Prihvatljivost zahteva

32. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom o Ustavnom sudu i Poslovnikom o radu.

33. U ovom slučaju, Sud se poziva na član 113.7. u vezi sa članom 21 stavom 4 Ustava koji predviđaju:

113.7. „Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“

21.4. „Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva.“

34. Ustavni sud nakon što je pregledao sve dokaze i argumente koje je iznela podnosilac zahteva, primećuje da: podnosilac zahteva se uglavnom žali protiv odluke Žalbenog veća PKVS kojom je odbačena žalba podnosioca kao neblagovremena. Podnosilac zahteva je u svojoj žalbi tražila od Žalbenog veća PKVS ispravljanje računanja u rešenju. Podnosilac smatra da je Žalbeno veće pogrešno izračunalo rok za ulaganje žalbe od strane KAP protiv presude Opštinskog suda u Mališevu.

35. Sud podseća da jedan od uslova za prihvatljivost zahteva je taj da zahtev ne bude očigledno neosnovan, kako bi Sud razmotrio meritum zahteva.

36. S tim u vezi, odredbe pravila 36 (1) c) i pravila 36 (2) b) i d) Poslovnika o radu predviđaju da:

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

[...]

c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.

(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili,

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.”

37. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva: „da je Žalbeno veće PKVS odlučilo u suprotnosti sa Ustavom i primenjivim zakonima Republike Kosovo“, Sud smatra da rešenje Žalbenog veća Posebne komore u suštini ne sadrži povrede ustavnih prava, jer podnosilac zahteva nije uspela da obrazloži zašto i kako je ova odluka Veća bila u suprotnosti sa Ustavnim odredbama.
38. Obrazloženje odluke Žalbenog veća PKVS citirano u paragrafu 24. ovog izveštaja se uglavnom zasniva na principu opšteg načela sudskog sistema gde sudovi sude na osnovu Ustava i zakona, podržavajući obrazloženje odluke u skladu sa sudskom praksom u vezi sa predmetima analogne prirode.
39. Sud podseća da slučaj treba da se izgradi na osnovu ustavnog argumenta da bi Sud mogao da interveniše.
40. Sud naglašava da osnova žalbe podnosioca zahteva sadrži navode koji se odnose na bitne povrede primenjivih zakonskih odredaba i povrede parničnog postupka.
41. Sud naglašava da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi činjeničnim ili zakonskim greškama (zakonitost) koje su navodno počinili redovni sudovi, osim i ukoliko su one povredile prava i slobode zagarantovane Ustavom (ustavnost).
42. Sud naglašava da nije njegova dužnost da ocenjuje zakonitost i tačnost odluka donetih od strane redovnih sudova, osim ako postoje uverljivi dokazi da su takve odluke donete na vidljivo nepravičan i nejasan način.
43. Dužnost Suda, u vezi sa navodnim povredama ustavnih prava, je da analizira i oceni da li su postupci, gledano u celini, bili pravični i u skladu sa zaštitom izričito utvrđenom Ustavom. Dakle, Ustavni sud nije sud četvrtog stepena, prilikom razmatranja odluka donetih od strane sudova nižih stepena. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
44. Osim toga, podnosilac zahteva nije dostavila nikakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu njenih prava iz Ustava (vidi *Vanek protiv Slovačke Republike*, Odluka ESLJP u vezi sa prihvatljivošću zahteva br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.). Podnosilac zahteva nije precizirala kako članovi 31 i 102. 3

Ustava kao i član 6 EKLJP podržavaju njen zahtev, kao što je propisano članom 113.7 Ustava i članom 48 Zakona.

45. Štaviše, Sud ne može da smatra da su odgovarajući postupci sprovedeni u Opštinskom sudu kao i u Posebnoj komori Vrhovnog suda na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni (vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06, od 30. juna 2009. god.). Oslanjanje podnosioca zahteva na preporuku datu od strane Opštinskog suda o trajanju roka na žalbu ne može da funkcioniše kao zamena za poštovanje nedvosmislene zakonske odredbe. Takva odredba je obezbeđena od strane zakonodavca zbog pravne sigurnosti, što omogućava strankama da znaju svoje pravo na žalbu i trajanje rokova za podnošenje takve žalbe.
46. Sud dalje utvrđuje da je bila dužnost podnosioca zahteva da utvrdi tačan rok za podnošenje žalbe. Oslanjajući se na pogrešnu preporuku o pravnom leku dato od strane Opštinskog suda, ona nije uspela da iskaže razumnu zabrinutost i nije pokazala razumne argumente koji opravdavaju ne pridržavanje ispravnog vremenskog roka koji je naznačen u odgovarajućoj zakonskoj odredbi.
47. U ovim okolnostima, Sud smatra da zahtev podnosioca ne ispunjava uslove za prihvatljivost, jer podnosilac zahteva nije uspela da dokaže da je osporena odluka povredila njena prava i slobode garantovane Ustavom.
48. Kao rezime, Sud zaključuje da je zahtev podnosioca, u skladu sa pravilom 36 (2) b) i d) Poslovnika o radu, očigledno neosnovan i, shodno tome, neprihvatljiv.

Zahtev za uvođenje privremene mere

49. Član 27 Zakona, i naročito pravilo 54 (1) Poslovnika o radu, određuju da “kada upućivanje nije rešeno pred Sudom i kada Sud nije presudio o merodavnosti predmeta, stranka može zahtevati uvođenje privremenih mera.”
50. Međutim, uzimajući u obzir da je zahtev proglašen neprihvatljivim, podnosilac zahteva, shodno pravilu 54 (1) Poslovnika o radu, nema pravo da zahteva privremenu meru.
51. Pored toga, podnosilac zahteva samo traži od Suda da uvede privremenu meru, a da nije pružila dodatne argumente ili relevantne dokumente u svom zahtevu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. 7 Ustava i u saglasnosti sa pravilom 36 (2) b) i d) i pravilom 56 (2) Poslovnika o radu, dana 24. marta 2014. god. jednoglasno

ODLUČUJE

- I. **DA PROGLASI** zahtev neprihvatljivim;
- II. **ODBIJA SE** zahtev za uvođenje privremene mere;
- III. Ova odluka se dostavlja stranama i objavljuje u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20 stavom 4 Zakona o Ustavnom sudu; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

